

СЕСТРА

I

ТИ ДОЙДЕ въ града съ очи отправени
къмъ земята ни, що ни съ топълъ димъ димъ,
и макаръ че тя изсмука твойто здраве,
ти тжгуваше за хлѣбната земя.

Та нали ни тя роди, кърми единствена
посрѣдъ зноенъ пекъ и зимни вѣтрове,
съ нея изживѣхме краткото детинство
и отрано злиятъ вѣтъръ ни повѣ.

Ти дойде да диришъ литналото здраве,
а за винаги остана тукъ;
днесъ лежишъ въ земята мокра и корава,
а надъ тебе вѣе вѣтъръ, снѣгъ и студъ . . .